

Fundamente de informatică

Recursivitate

Marius Minea
marius@cs.upt.ro

<http://www.cs.upt.ro/~marius/curs/fi>

30 septembrie 2011

În cursul de azi

Functii recursive

Un limbaj functional: ML
functii ca obiecte fundamentale (parametri, rezultate)

Complexitatea calculului - un prim exemplu

Structuri de date recursive: liste

Recursivitate: definiție, exemple

Din matematică cunoaștem *șiruri recurente*:

progresie aritmetică: $\begin{cases} x_0 = b & \text{(adică: } x_n = b \text{ pentru } n = 0) \\ x_n = x_{n-1} + r & \text{pentru } n > 0 \end{cases}$

progresie geometrică: $\begin{cases} x_0 = b & \text{(adică: } x_n = b \text{ pentru } n = 0) \\ x_n = x_{n-1} \cdot r & \text{pentru } n > 0 \end{cases}$

\Rightarrow nu calculează x_n direct, ci *din aproape în aproape*, folosind x_{n-1} .

Recursivitate: definiție, exemple

Din matematică cunoaștem *șiruri recurente*:

progresie aritmetică:
$$\begin{cases} x_0 = b & \text{(adică: } x_n = b \text{ pentru } n = 0) \\ x_n = x_{n-1} + r & \text{pentru } n > 0 \end{cases}$$

progresie geometrică:
$$\begin{cases} x_0 = b & \text{(adică: } x_n = b \text{ pentru } n = 0) \\ x_n = x_{n-1} \cdot r & \text{pentru } n > 0 \end{cases}$$

\Rightarrow nu calculează x_n direct, ci *din aproape în aproape*, folosind x_{n-1} .

Un obiect (noțiune) e recursiv(ă) dacă e *folosit în propria sa definiție*.

Alte exemple: combinări C_n^k , sirul lui Fibonacci, ... (scrieți relațiile!)

Recursivitate: definiție, exemple

Recursivitatea e fundamentală în informatică:

reduce o problemă la un caz mai simplu al *aceleiași* probleme

obiecte: un *șir* e $\left\{ \begin{array}{l} \text{un singur element} \\ \text{un element urmat de un } \overset{\text{șir}}{\overbrace{\text{șir}}} \end{array} \right.$

ex. cuvânt (șir de litere); număr (șir de cifre zecimale)

Recursivitate: definiție, exemple

Recursivitatea e fundamentală în informatică:

reduce o problemă la un caz mai simplu al *aceleiași* probleme

- obiecte*: un *șir* e $\left\{ \begin{array}{l} \text{un singur element} \\ \text{un element urmat de un } \overset{\text{şir}}{\overbrace{\text{şir}}} \end{array} \right.$
- ex. cuvânt (șir de litere); număr (șir de cifre zecimale)
- acțiuni*: un *drum* e $\left\{ \begin{array}{l} \text{un pas} \\ \text{un } \overset{\text{drum}}{\overbrace{\text{drum}}} \text{ urmat de un pas} \end{array} \right.$
- ex. parcurgerea unei căi într-un graf

Recursivitate: definiție, exemple

Recursivitatea e fundamentală în informatică:

reduce o problemă la un caz mai simplu al *aceleiași* probleme

obiecte: un *șir* e $\left\{ \begin{array}{l} \text{un singur element} \\ \text{un element urmat de un } \overset{\text{şir}}{\underset{\curvearrowright}{\text{şir}}} \end{array} \right.$
ex. cuvânt (șir de litere); număr (șir de cifre zecimale)

acțiuni: un *drum* e $\left\{ \begin{array}{l} \text{un pas} \\ \text{un } \overset{\text{drum}}{\underset{\curvearrowright}{\text{drum}}} \text{ urmat de un pas} \end{array} \right.$
ex. parcurgerea unei căi într-un graf

O *expresie*: număr (7), sau identifier (x), sau expresie + expresie, sau expresie - expresie, sau (expresie), ...

Limbajul ML

Un limbaj *funcțional* = funcția e elementul de bază
funcțiile pot fi parametri, rezultate, stocate
combinând funcții simple → programe complexe

Compilatorul deduce automat majoritatea *tipurilor* din declarații
verificări stricte de tip ⇒ mai puține erori în program
tipuri și funcții *polimorfice* (ex. liste de orice tip)

Poate fi *compilat* sau *interpretat*
(execută pe rând fragmentele de program introduse)

ML are diverse variante de limbaj; folosim *Caml* și sistemul *Ocaml*
<http://caml.inria.fr/>

ML în exemple simple

3 + 4 ;; (* calculează valoarea unei expresii *)
- : int = 7 (* interpreterul afișează valoarea și *tipul* ei *)

Un *tip* de date e o mulțime de *valori*, împreună cu un set de *operații* posibile pe aceste valori.

Tipuri de bază în ML: bool, char, float, int, string

Exemplu: în ML, + e operator pe întregi, dar +. e operator pentru reali

let x = 3 ;; (* declaratie *)

val x : int = 3 (* raspuns: interpreterul deduce că x e intreg *)

declară identificatorul (variabila) x și îl *leagă* de expresia 3 (engl. *binding*)

NU este o atribuire (x nu poate fi modificat ulterior)

ML în exemple simple (cont.)

```
let f x = x + 1 ;;          (* definește funcția f de argument x *)
```

Interpretorul deduce *tipul* lui f: functie de la întregi la întregi

```
val f: int -> int = <fun>
```

Rezultatul se obține prin *evaluarea expresiei* $x + 1$. f 4 ;; (* apelul
funcției f cu argumentul 4 *)

```
- : int = 5
```

```
let abs x =  
  if x < 0 then -x else x
```

În ML, if e *operatorul condițional*, rezultatul e o *valoare*:
se evaluatează expresia booleană;

dacă e adevărată, se evaluatează *expresia* de pe ramura *then* ca rezultat
dacă e falsă, rezultatul se obține evaluând *expresia* de pe ramura *else*

Exemplu: funcția putere

$$x^n = \begin{cases} 1 & n = 0 \\ x \cdot x^{n-1} & \text{altfel } (n > 0) \end{cases}$$

```
let rec pow x n =
  if n = 0 then 1 else x * (pow x (n-1))
```

```
: - val pow : int -> int -> int = <fun>
```

let rec introduce o definiție *recursivă*
(identificatorul definit, pow poate fi *folosit* în interiorul definiției)

Remarcăm că funcția e definită cu bază *întreagă*.

Pentru bază reală, înmulțirea e *. iar cazul de bază e 1. (sau 1.0)

```
let rec powr x n =
  if n = 0 then 1. else x *. (powr x (n-1))
```

Funcția putere în C

```
#include <stdio.h>
double pwr(double x, unsigned n) {
    return n==0 ? 1 : x * pwr(x, n-1);
}
int main(void) {
    printf("-2 la 3 = %f\n", pwr(-2.0, 3));
    return 0;
}
```

Tipul `unsigned` reprezintă întregi fără semn (numere naturale)

Antetul funcției `pwr` reprezintă o *declarație* a ei
deci putem mai târziu folosi funcția în propriul corp (apelul recursiv)

Chiar dacă scriem `pwr(-2, 3)`, *întregul* -2 va fi *convertit la real*,
(se cunoaște tipul necesar pentru fiecare parametru)

Mecanismul apelului recursiv

Funcția pwr face două calcule:

- un *test* ($n == 0$? a ajuns la *cazul de bază* ?) dacă da, returnează 1
- dacă nu, o *înmulțire*; pt. operandul drept trebuie un *nou apel, recursiv*

pwr(5, 3)

apel ↓ ↑125

5 * pwr(5, 2)

apel ↓ ↑25

5 * pwr(5, 1)

apel ↓ ↑5

5 * pwr(5, 0)

apel ↓ ↑1

1

Mecanismul apelului recursiv (cont.)

În calculul recursiv al funcției putere:

Fiecare apel face “în cascadă” *un nou apel*, până la cazul de bază

Fiecare apel execută *același cod*, dar cu *alte date*
(valori proprii pentru parametri)

Ajunsă la cazul de bază, toate apelurile *începute* sunt încă *neterminate*
(fiecare mai are de făcut înmulțirea cu rezultatul apelului efectuat)

Revenirea se face *în ordine inversă* apelării
(apelul cu exponent 0 revine primul, apoi cel cu exponent 1, etc.)

Elementele unei definiții recursive

1. *Cazul de bază* (*NU* necesită apel recursiv)
= cel mai simplu caz pentru definiția (noțiunea) dată, definit direct
termenul inițial dintr-un sir recurrent: x_0
un element, în definiția: sir = element sau sir + element
- E o *EROARE* dacă lipsește cazul de bază (apel recursiv infinit!)
2. *Relația de recurență* propriu-zisă
– definește noțiunea, folosind un caz mai simplu al aceleiași noțiuni
3. Demonstrație de *oprire a recursivității* după număr finit de pași
(ex. o mărime nenegativă care descrește când aplicăm definiția)
– la siruri recurente: indicele (nenegativ; mai mic în corpul definiției)
– la obiecte: dimensiunea (definim obiectul prin alt obiect mai mic)

Sunt recursive, și corecte, următoarele definiții ?

? $x_{n+1} = 2 \cdot x_n$

? $x_n = x_{n+1} - 3$

? $a^n = a \cdot a \cdot \dots \cdot a$ (de n ori)

? o frază e o înșiruire de cuvinte

? un sir e un sir mai mic urmat de un alt sir mai mic

? un sir e un caracter urmat de un sir

O definiție recursivă trebuie să fie *bine formată* (v. condițiile 1-3)

ceva nu se poate defini doar în funcție de sine însuși NU: $x = f(x)$

se pot utiliza doar noțiuni deja definite

nu se poate genera un calcul infinit (trebuie să se opreasă)

Atenție la numărul de apeluri recursive!

Şirul lui Fibonacci: $\begin{cases} F_0 = F_1 = 1 \\ F_n = F_{n-1} + F_{n-2} \quad \text{pentru } n \geq 2 \end{cases}$

Transcriind direct definiția:

```
let rec fib n =
  if n < 2 then 1 else fib (n-1) + fib (n-2);;
```

Calculăm numărul A_n de apeluri necesare:

$$A_0 = A_1 = 1$$

$$A_n = 1 + A_{n-1} + A_{n-2} \quad n \geq 2 \quad (\text{apelul inițial} + \text{cele recursive})$$

Prin inducție putem arăta: $A_n = 2 \cdot F_n - 1$, deci numărul de apeluri crește exponențial ! (sunt recalculate ineficient aceleasi valori)

Exercițiu: scrieți o funcție eficientă, tot recursivă, pentru F_n .

Factorialul, calculat recursiv

```
let rec fact1 n = (* in ML *)
    if n = 0 then 1 else n * fact1 (n-1)

unsigned fact1(unsigned n) // in C
{
    return n == 0 ? 1 : n * fact1(n-1);
}
```

Coresponde scrierii: $5! = 5 \cdot (4 \cdot (3 \cdot (2 \cdot (1 \cdot 1))))$

Calcule succesive: $1*1$ (1), $2*1$ (2), $3*2$ (6), $4*6$ (24), $5*24$ (120), etc.

Calculul (*) făcut la sfârșitul funcției, *după* revenirea din apelul recursiv

E nevoie de loc în *stiva calculatorului* pentru toate apelurile în curs
(parametri, eventuale variabile locale, adresă de revenire, registri salvați)
⇒ ineficient, necesită mult loc pe stivă

Factorialul: recursivitate cu revenire (tail recursion)

Reordonăm înmulțirile: $5! = (((1 \cdot 5) \cdot 4) \cdot 3) \cdot 2 \cdot 1$

apel recursiv cu un *rezultat parțial* (acumulator) ca *argument*

în cazul de bază ($n = 0$), *rezultatul e complet*, îl returnăm
valori res: 1, 5 ($1*5$), 20 ($5*4$), 60 ($20*3$), 120 ($60*2$), 120 ($120*1$)

```
let rec fact2 res n = (* in ML *)
  if n = 0 then res else fact2 (res * n) (n-1);;

unsigned fact2(unsigned res, unsigned n) // in C
{ return n == 0 ? res : fact2(res*n, n-1); }
```

Funcția auxiliară scrisă calculează $res \cdot n!$ ⇒ luăm $res=1$

```
unsigned fact(unsigned n) { return fact2(1, n); }
let fact = fact2 1      (* are un parametru 1; mai cere unul *)
```

Factorialul: secvența de apeluri

fact1(3)

apel ↓ ↑ 6

3 * fact1(2)

apel ↓ ↑ 2

2 * fact1(1)

apel ↓ ↑ 1

1 * fact1(0)

apel ↓ ↑ 1

1

calcul: $3 \cdot (2 \cdot (1 \cdot 1))$

Apelul: în calculul rezultatului;

înmulțirea: după revenire

fact2(1, 3)

apel ↓ ↑ 6

fact2(3, 2)

apel ↓ ↑ 6

fact2(6, 1)

apel ↓ ↑ 6

fact2(6, 0)

apel ↓ ↑ 6

6

calcul: $((1 \cdot 3) \cdot 2) \cdot 1$

Calculul: înainte de apel, actualizănd rezultatul parțial transmis ca argument

La revenire: returnează direct valoarea *tail recursion*, recursivitate cu revenire

În cazul 2 (*tail-recursive*): nici un calcul la revenire

⇒ nu e nevoie de înregistrarea de apel (adresă, parametri) pe stivă

⇒ compilatorul poate *transforma recursivitatea în iteratie (eficient)*

Liste

O listă e o înșiruire ordonată de elemente de același tip

Definiție recursivă:

lista vidă (niciun element) sau
un element urmat de *o listă*

Definiție recursivă \Rightarrow prelucrările de liste sunt natural recursive

Liste în ML

Tipul listă e predefinit în ML (parametrizat cu tip arbitrar de elemente)
ex. tipul unei liste de întregi e int list

Lista vidă (de orice tip): []

Operatorul :: construiește o listă, dintr-un cap (element) și altă listă
cap :: coadă

Valori de tip listă: între [] cu separator ; [2; 7; -4]

Listele se pot prelucra cu *tipare* (pattern matching) pentru cele 2 cazuri:

```
match listă with
  [] -> expr1
  | cap :: coadă -> expr2
```

Construcția de mai sus e o *expresie*, cu rezultatul *expr1* dacă *listă* e vidă;
altfel, identificatorii *cap* și *coadă* sunt *legați* la cele două părți ale listei,
și pot fi folosiți în *expr2*, a cărei evaluare dă rezultatul